

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2401/2015
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића, Гордане Ајншпилер Поповић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца Ђ.М. из Ш., Н.Н. из С.М., Д.М. из К., Б.Ч. из В., И.В. из С.М., М.Ф. из С.М., чији је пуномоћник В.Т., представник синдиката Е., против туженог ПД П.т.–Т. ДОО Н.С., из Н.С., чији је пуномоћник Р.М., адвокат из Н.С., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1761/15 од 31.08.2015. године, у седници већа одржаној 04.02.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог туженог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1761/15 од 31.08.2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 4/14 од 05.05.2015. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да тужиоцима исплати штету због мање исплаћене зараде по основу сменског рада за период од 20.02.2009. до 09.09.2011. године и то тужиоцу Ђ.М. износ од 166.753,85 динара на име главног дуга са законском затезном каматом на износ главног дуга почев од 31.01.2015. године до коначне исплате, као и износ од 121.810,59 динара на име законске затезне камате, тужиоцу Н.Н. износ од 286.487,27 динара на име главног дуга са законском затезном каматом на износ главног дуга почев од 31.01.2015. године до коначне исплате, као и износ од 212.683,23 динара на име законске затезне камате, тужиоцу Д.М. износ од 254.432,94 динара на име главног дуга са законском затезном каматом на износ главног дуга почев од 31.01.2015. године до коначне исплате, као и износ од 187.572,86 динара на име законске затезне камате, тужиоцу Б.Ч. износ од 92.313,39 динара, на име главног дуга са законском затезном каматом на износ главног дуга почев од 31.01.2015. године до коначне исплате, као и износ од 79.805,29 динара на име законске затезне камате, тужиоцу И.В. износ од 68.621,69 динара на име главног дуга са законском затезном каматом на износ главног дуга почев од 31.01.2015. године до коначне исплате, као и износ од 60.382,38 динара на име законске затезне камате и тужиоцу М.Ф. износ од 254.258,90 динара на име

главног дуга са законском затезном каматом на износ главног дуга почев од 31.01.2015. године до коначне исплате, као и износ од 187.444,10 динара на име законске затезне камате и да у име тужилаца за период од 20.02.2009. године до 09.09.2011. године уплати припадајуће доприносе за ПИО Републичком фонду ПИО Филијала Сремска Митровица на досуђене износе по основу главног дуга по стопи која буде важила на дан уплате доприноса, те да тужиоцима исплати на име трошкова парничног поступка износ од 95.300,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1761/15 од 31.08.2015. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд није прихватио предлог туженог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), због тога што нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права будући да је у судској пракси расправљено питање које се односи на увећање зараде по основу сменског рада, а побијаним одлукама је пресуђено у складу са ставом Врховног касационог суда, па ни прихватање одлучивања о ревизији не би довело до другачијег исхода спора. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11) и члана 13. и 14. у вези са чланом 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/2014) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП, којим је измењена одредба члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 14. истог Закона, којом је измењена одредба члана 404. став 2. ЗПП је прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. члана 404. ЗПП одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...), а није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. Према ставу 3. истог члана ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на

дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Одредбом члана 28. став 2. ЗПП је прописано да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Тужба ради исплате поднета је 21.02.2012. године. Поднеском од 15.04.2015. године неки тужиоци су повећали, а неки смањили тужбени захтев на износе који су досуђени нижестепеним пресудама. Другостепена пресуда је донета 31.08.2015. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на сваког тужиоца (који нису јединствени супарничари у смислу члана 205. ЗПП) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења односно преиначења тужбе у односу на главно потраживање, па ревизија туженог није дозвољена у односу на главно потраживање на основу горе наведених законских одредби. Ревизија туженог није дозвољена ни у односу на досуђену законску затезну камату, јер на основу одредбе члана 28. став 2. ЗПП камата се не узима у обзир ако не чини главни захтев. У конкретном случају камата није главни захтев већ споредно тражење, па је и у том делу ревизија туженог недозвољена.

Врховни касациони суд је на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. ЗПП одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.